

Arrest

nr. 54 905 van 25 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE, loco advocaat A. HENDRICKX, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 januari 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 31 mei 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 8 september 2010.

1.3. Op 22 september 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 22 september 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van de provincie Herat afkomstig te zijn. U bent geboren in het district Guzara, maar toen u drie jaar oud was, is uw familie naar de provinciehoofdplaats Herat verhuisd. U verklaart dat u zestien jaar oud bent. Uw vader was een succesvol handelaar en uzelf ging naar school. Uw familie kende problemen met Taliban. Omdat jullie niet onbemiddeld waren, werd u door de Taliban ontvoerd. Er werd een losgeld van 50.000 USD geëist. Na de transactie van het geld is het tot een treffen gekomen tussen uw ontvoerders en de politie. Daarbij werd een Talib, naar jullie later vernomen hebben de zoon van een commandant, door de politie gedood. Uzelf werd, na een gevangenschap van drie dagen, bewusteloos aangetroffen in de kelder van een gebouw. Pas in het ziekenhuis kwam u weer bij bewustzijn. De Taliban zon op wraak. Omdat het hele gezin bedreigd werd, zijn jullie op 25/06/1387 (komt overeen met 15/09/2008) naar Kandahar gegaan. Uw moeder is van Kandahar afkomstig en heeft er een zeer uitgebreide familie. U hield zich ongeveer zes maanden verscholen in deze stad. Vervolgens bent u via Nimroz naar Mashad (Iran) gegaan waar u nog eens acht maanden verbleven heeft. Uw ouders zouden even na u naar het Pakistaanse Quetta zijn vertrokken. Via Teheran (en een verblijf daar van ongeveer twee maanden) ging u naar Turkije. Op 17/11/2009 werden uw vingerafdrukken genomen in het Griekse Mytilini. U bent verder gereisd naar België waar u op 25/01/2010 asiel heeft gevraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u de wraak van de Taliban vreest. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. Ter staving van uw relaas legt u uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst moet er getwijfeld worden aan uw beweerde geboortedatum. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 30/03/2010 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, dient te worden gesteld dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 20,6 jaar een minimumleeftijd is. Daarom kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast en dient tevens te worden besloten dat u de asielinstanties door het opgeven van foutieve gegevens tracht te misleiden. Voorts dient te worden opgemerkt dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u tot enige tijd terug in Herat of elders in Afghanistan verbleven heeft. Uit uw verklaringen moet blijken dat u zeven jaar school heeft gelopen. Anderzijds blijkt dat u de Afghaanse kalender niet machtig bent. Zo zegt u dat u Herat op 25/06/1387 heeft moeten verlaten. U heeft echter geen idee wat de naam is van de zesde maand. U gokt op qaus en djedi (CGVS, p.4), respectievelijk de negende en de tiende maand volgens de Afghaanse kalender. Evenmin kent u de naam van de eerste of de tweede maand of weet u op welke datum het nieuwe jaar begint (CGVS, p.5). U antwoordt ontwijkend en geheel naast de kwestie dat 7 saur ook een belangrijke dag is voor de Afghanen (CGVS, p.5), al blijkt later tijdens het gehoor dat u evenmin weet wat de betekenis van die dag is (CGVS, p.7). Het is niet geloofwaardig dat iemand die jarenlang naar school zou zijn gegaan de Afghaanse kalender niet beheerst.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio vanwaar u beweert afkomstig te zijn bijzonder beperkt is. Zo heeft u geen idee welke provincies grenzen aan Herat of welke provincies eveneens in het westen van Afghanistan liggen (CGVS, p.7). Badghis, Ghor en Farah grenzen volgens de informatie aan de provincie Herat. Gevraagd naar andere provincies van Afghanistan, slaagt u er niet in meer dan vier van de 33 andere provincies te benoemen. Als het Commissariaat-generaal u verder vraagt hoe u naar Kandahar (de provincie waar uw familie aan moeders kant woont) reisde, stelt u dat u dan via de districten Guzara, Shindand en tenslotte Adraskan de provincie Herat verlaat (CGVS, p.8). Ook dit klopt niet. Zo komt u onvermijdelijk eerst door het district Enjil dat de stad Herat omringt. U lijkt dit niet te weten. Bovendien ligt Adraskan voor Shindand en niet omgekeerd zoals u beweert. Verder is het bevreemdend dat uw beperkte geografische kennis ophoudt bij de grens van de provincie: u weet niet dat u door Farah en Helmand moet om in Kandahar te komen (CGVS, p.8). Evenmin kan u zich een naam van één dorp of één stad op deze weg herinneren (CGVS, p.8). Uw zeer summiere geografische kennis van uw beweerde regio, provincie en

land van herkomst contrasteert met de bevinding dat u wel tal van plaatsen in de stad Herat kan situeren.

Verder kon tijdens het gehoor worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in uw land van herkomst nagenoeg onbestaande is. Gevraagd naar de namen van de nochtans zeer talrijke politieke partijen in Afghanistan, noemt u slechts Jamiat (CGVS, p.13). Gevraagd naar de namen van politieke leiders in Afghanistan, zegt u enkel de presidentskandidaten Qanuni, Karzai en Abdullah te kennen (CGVS, p.13). Geconfronteerd met de naam Hekmatyar beweert u dat hij president van Afghanistan was (CGVS, p.13), wat niet klopt. De naam Sayyaf zou u al eens hebben gehoord maar kan u allerm minst duiden (CGVS, p.12). Van Junbesh-leider Dostum is algemeen geweten dat hij een Uzbeek is, maar u meent dat het om een Tadzjiek gaat (CGVS, p.13). Dergelijke onwetendheid over de geschiedenis van uw land en over figuren die de geschiedenis van Afghanistan hebben bepaald, is opmerkelijk, zeker gezien uw beweerde scholing in Afghanistan. U verklaart verder dat u in Kandahar was toen de recente presidentsverkiezingen werden gehouden (CGVS, p.11). Dit is onmogelijk: u beweert immers dat u Afghanistan eind 1387 (komt overeen met maart 2009) verliet terwijl de eerste ronde van de presidentsverkiezingen pas in augustus 2009 gehouden werd.

Uw ernstige gebrek aan geografische en politieke kennis van Afghanistan valt op. Dit doet vermoeden dat uw politieke en geografische kennis over Herat is ingestudeerd.

Dat uw relaas eerder ingestudeerd en weinig doorleefd overkomt, blijkt verder op verschillende ogenblikken. Zo kan u zich aanvankelijk niet herinneren of u ten tijde van de Taliban naar school ging (CGVS, p.6). Als u het heeft over de dood van rebellenleider Yahya, moet u even nadenken vooraleer u verklaart dat u al in Iran was toen hij werd gedood (CGVS, p.12). Verder bent u van mening dat Mirwais en Sadiq twee zonen zijn van Ismael Khan en dat die eerste werd gedood (CGVS, p.10). In werkelijkheid gaat het om één persoon, Mirwais Sadiq genaamd. Waarom de zoon van Ismael Khan in een vete met Zaher Naib Zada verwickeld was en door hem werd gedood, weet u niet (CGVS, p.10). Gevraagd naar de naam van de gouverneur van Herat, stelt u dat dit Sayed Hussein Nuristani was (CGVS, p.11). Echter, volgens de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie is het Sayed Hussein Anwari die werd opgevolgd door Muhammad Yousuf Nuristani. Gevraagd naar commandanten uit uw regio, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.13). Zo blijkt dat u ook nog nooit hoorde van de plaatselijk zeer bekende commandant Amanullah Khan (CGVS, p.12), een belangrijk opponent van Ismael Khan. Als het Commissariaat-generaal u vervolgens uitnodigt invloedrijke personen uit Herat te noemen, heeft u het plots over Sima Samar die volgens u van Herat afkomstig is (CGVS, p.12). Dit klopt niet: deze Hazara vrouw is geboren in Jaghuri (provincie Ghazni).

U beweert verder dat uw vader een winkel had in de bekende Lelamistraat, naast de Masjid Jame of de Blauwe Moskee (CGVS, p.7). Als het Commissariaat-generaal u vraagt welke moskee zich aan het andere uiteinde van die straat bevindt, meent u evenwel dat dit de Gawar Shad Moskee (of Musalla) is (CGVS, p.7). In werkelijkheid bevindt dit complex zich elders, in het noordwesten van de stad. Als het Commissariaat-generaal tot slot informeert naar de algemene veiligheidssituatie in Herat en meer bepaald naar bomexplosies die er zijn geweest, kan u enkel een aanslag van vier of vijf jaar geleden aanhalen (CGVS, p.12). Nochtans zijn er volgens de informatie heel wat meer incidenten gebeurd. Uit bovenstaande argumentatie blijkt niet alleen dat uw algemene kennis over Afghanistan zeer beperkt is maar dat ook uw kennis over Herat belangrijke hiaten vertoont.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat aan uw herkomst uit Herat geen geloof kan worden gehecht. Aangezien uw asielrelaas zich afspeelt gedurende deze periode, kan er geen geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, treft u aan in het administratief dossier.

Uit dit alles dient te worden besloten dat u niet enkel de vluchtelingenstatus maar ook de subsidiaire beschermingsstatus moet worden geweigerd.

Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te onzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tadjikistan, Rusland, Dubai, India of elders in Afghanistan en hebben er een reëel alternatief ontwikkeld. Voor de asielinstanties is het van belang om te kunnen vaststellen of de betrokken kandidaat-vluchteling tot recent in Afghanistan woonde dan wel dat hij sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land verbleef. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon bovendien

door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Zoals bepaald in paragraaf 205 van het UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Indien u geen duidelijkheid schept over uw verleden en de hieraan verbonden verblijfplaatsen, stelt u het Commissariaat-generaal in de onmogelijkheid uw beschermingsnood correct te beoordelen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een taskara voor. Dergelijk document kan uw verklaringen slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Dat u deze taskara pas na het medisch leeftijdsonderzoek heeft voorgelegd, toont aan dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Bovendien geeft de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar (informatie in het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State, aan dat de bestreden beslissing niet wordt gedragen door deugdelijke motieven. Hij benadrukt dat Afghanistan zijn thuisland is en hij afkomstig is uit Herat. Ter staving van zijn herkomst uit Herat legde hij zijn taskara neer. Hij is tevens in het bezit van de video van het trouwfeest van zijn zus, opgenomen in Herat, en waar hijzelf ook opstaat alsook enkele belangrijke gebouwen. Verzoeker bevestigt niet te hebben kunnen antwoorden op vele van de gestelde vragen. Hij wijt zijn gebrek aan kennis aan zijn jonge leeftijd en het feit dat hij niet lang school heeft kunnen lopen. Zijn kennis van de politieke situatie is dan ook zeer beperkt, temeer hij totaal geen interesse heeft in politiek, aldus nog verzoeker. Hij verwijt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening te hebben gehouden met zijn jonge leeftijd bij het stellen van de vragen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), stelt verzoeker van oordeel te zijn dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van genoemd artikel omwille van het aan de gang zijnde gewapende conflict in Afghanistan.

Er worden geen nieuwe documenten bij het verzoekschrift gevoegd. Ter terechtzitting wordt een Afghaans paspoort getoond uitgegeven op 28 december 2010, geldig voor 1 jaar. Voorts legt verzoeker vier onvertaalde stukken, een CD van het huwelijksfeest van zijn zus in Herat en twee enveloppen (verzendingsdatum 9/4/2010 en 2010-11-04) neer.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) getwijfeld kan worden aan zijn beweerde geboortedatum, (ii) hij het niet geloofwaardig maakt dat hij tot enige tijd terug in Herat of elders in Afghanistan verbleven heeft aangezien hij de Afghaanse kalender niet machtig is, zijn geografische kennis van de regio vanwaar hij beweert afkomstig te zijn bijzonder beperkt is en ook zijn kennis over Herat belangrijke hiaten vertoont, zijn kennis van de politieke situatie in zijn land van herkomst nagenoeg onbestaande is en zijn relaas eerder ingestudeerd en weinig doorleefd overkomt, zoals uitvoerig en gedetailleerd wordt toegelicht, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtmotieven, (iii) hij het de asielinstanties niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden hij gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven zodat hij het onmogelijk maakt om een correct inzicht te krijgen over zijn leefsituatie en zijn eventuele nood aan bescherming en (iv) de door hem neergelegde taskara slechts geloofwaardige verklaringen kan ondersteunen, wat in casu niet het geval is, het document bovendien een gesolliciteerd karakter vertoont en uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt blijkt dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar.

2.4. In wezen weerlegt verzoeker geen enkel motief van de bestreden beslissing. De door verzoeker ingeroepen verschoningsgronden voor zijn gebrek aan kennis – zijn jonge leeftijd, beperkte scholing en desinteresse in politiek – kunnen immers geenszins overtuigen. Zelfs van een persoon met een geringe opleiding en jeugdige leeftijd kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen over zijn beweerde regio van herkomst, dat hij op de hoogte is van een aantal belangrijke personen die invloed hebben in zijn streek, dat hij de veiligheidssituatie in zijn regio kan toelichten, dat hij op de hoogte is van een aantal commandanten in zijn regio en dat hij, gelet op de politieke situatie in Afghanistan, op de hoogte is van een aantal politieke partijen. In casu is verzoekers onwetendheid over de geschiedenis van zijn land en over figuren die de geschiedenis van Afghanistan hebben bepaald des te meer opmerkelijk, gezien zijn beweerde scholing in Afghanistan.

Na lezing van het administratief dossier concludeert de Raad, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken tot enige tijd terug in Herat te hebben gewoond. Verzoeker beweert gedurende zeven jaar school te hebben gelopen zodat het niet plausibel is dat hij de Afghaanse kalender niet zou beheersen. Bovendien is zijn geografische kennis van de regio waarvan hij beweert afkomstig te zijn uitermate beperkt. Uit het gehoorverslag blijkt dat ook zijn kennis van de politieke situatie in zijn land van herkomst nagenoeg onbestaande is. Zijn zeer summiere geografische en politieke kennis van zijn beweerde regio, provincie en land van herkomst contrasteert met de vaststelling dat hij wel tal van plaatsen in de stad Herat kan situeren, vaststelling die het vermoeden voedt dat verzoekers kennis over Herat ingestudeerd is. Dit klemt des te meer nu ook zijn kennis over Herat belangrijke hiaten vertoont. Op grond van het geheel van de vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en die in het verzoekschrift niet worden weerlegd noch ontkracht, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers afkomst uit Herat. Daar zijn asielrelaas zich daar zou hebben afgespeeld, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de door verzoeker uiteengezette vluchtmotieven.

Waar verzoeker ter ondersteuning van zijn bewering dat hij in Herat woonde een Afghaans paspoort toont ter terechtzitting wijst de Raad erop dat dit document de vaststellingen niet kan ondermijnen en niet aantoonst dat verzoeker afkomstig is van Herat. De Raad wijst erop dat de nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats, doch het is aan de betrokkene zijn nationaliteit en zijn verblijf in een bepaalde regio aannemelijk te maken. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Voorts wijst de Raad op artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet waaruit afgeleid dient te worden dat regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie in het land van herkomst in aanmerking dienen genomen te worden bij de beoordeling voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade. Derhalve is het noodzakelijk dat verzoeker zijn afkomst uit Herat aannemelijk maakt zodat kan worden nagegaan of de betrokkene nood heeft aan internationale bescherming, wat in casu niet het geval is.

In de mate dat verzoeker vier onvertaalde documenten indient ter terechtzitting wijst de Raad erop dat deze niet in aanmerking kunnen worden genomen vermits de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van deze documenten. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat deze documenten, blijkens de enveloppen, opgestuurd werden vanuit Pakistan (Lahore en Peshawar) op 9/4/2010 en 2010-11-04 (zoals op de enveloppe vermeld) en verzoeker geen enkele aanvaardbare verklaring geeft waarom hij deze documenten niet eerder in de procedure heeft ingediend, temeer hij, blijkens het administratief dossier, gehoord werd op het Commissariaat-generaal op 8 september 2010. Het is tevens merkwaardig dat deze documenten ook niet worden vermeld in het verzoekschrift.

2.5. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog benadrukt dat hij ter staving van zijn herkomst uit Herat zijn taskara heeft neergelegd, wijst de Raad erop dat hieromtrent in de bestreden beslissing correct werd gesteld dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat in casu niet het geval is. Voorts blijkt uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier dat corruptie bij het verkrijgen van documenten in Afghanistan wijdverbreid is. Zo zijn onder meer reis- en identiteitsdocumenten eenvoudig en tegen relatief lage prijzen te koop in Afghanistan en in de grensstreek met Pakistan. Aan Afghaanse identiteitsdocumenten kan derhalve niet veel objectieve bewijswaarde worden gehecht.

In zoverre verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog melding maakt van een video die zijn afkomst uit Herat zou kunnen aantonen, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker ter terechtzitting een CD heeft ingediend, volgens verzoeker van het huwelijk van zijn zus in Herat, en dat na het bekijken van deze CD dient besloten te worden dat daaruit niet in het minst kan worden afgeleid dat het huwelijk plaatsvond in Herat. Hoe dan ook, het is niet omdat verzoeker aanwezig is op een huwelijk op een bepaalde plaats dat daaruit moet afgeleid worden dat hij vandaar afkomstig is. Gelet op het manifest gebrek aan kennis over de regio Herat besluit de Raad dat verzoeker zijn afkomst van deze regio niet aantoonst en dit ook niet doet door het indienen van een CD van een huwelijksfeest.

2.6. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.7. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming dient individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Verzoeker kan bijgevolg, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, niet met een verwijzing naar de algemene toestand van het land van herkomst volstaan maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist (RvS 29 november 2007, nr. 177 396). Aangezien verzoeker zijn afkomst uit Herat niet aannemelijk maakt heeft hij zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk gemaakt.

Zoals bepaald in paragraaf 205 van het UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Vermits verzoeker geen duidelijkheid schept over zijn verleden en de hieraan verbonden verblijfplaatsen in of buiten Afghanistan, stelt hij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en derhalve ook de Raad in de onmogelijkheid zijn beschermingsnood correct te beoordelen.

2.8. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiengintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS